

En ny Missionsmark for Kvinderne.

Vi har for faa Dage siden hørt saa meget om Missionsgerningen blandt Hedninger og Israeliter. Missionær Bittmann betonede stærkt, at efter hans Erfaring, burde Kvinderne i Missionsarbejdet ikke virke underordnet, men fuldt ud staa som Mandens Medhjælp*). Til de Kvinder, der paa Grund af forskellige Forhold ikke kan gaa ud paa de fjerne Missionsmarker, vil jeg gerne have Lov til at pege paa, at vi kan blive Mændenes Medhjælp paa en Missionsmark, der ligger os nærmere, til en Mission, hvori alle kan bruges, naar de vil dygtiggøre sig og i Selvforstaaelse finde den Plads, der passer for deres Evner, til en Mission, hvor der, maaske mere end de fleste aner, trænges til Kvindens Hjælp, nemlig til Arbejdet i det store Samfund om-

kring os, som af mange Kristne betegnes med Ordet „Verden“. Vi lever ikke længere i Munkenes og Nonnernes Tid, hvor enhver kun tænkte paa sin egen Sjæls Frelse. Kristendommen har udviklet Menneskekærligheden saa meget, at enhver nu forstaaar, at hun kun bliver noget for sig selv ved at være noget for andre. Hertil kommer, at Kulturudviklingen har indskrænket Kvindernes Hjemmearbejde, saa at mange af dem har Tid tilovers til at kunne være noget ogsaa for det store Hjem, Samfundet. Kvinderne har længe deltaget i Velgørenhedsarbejdet, og der er mange Kvinder, som bedst eger sig dertil, men der er andre Kvinder, som har Evner og Tid til at forberede sig til at deltage i de Samfundsarbejder, der efterhaanden aabner sig for Kvinderne. De har nu Adgang til Universitet og Akademi, Kvinderne virker som Læger, Sagførere, Han-

*) Her sigtes til Ydre-Missionsmødet i København 6.—8. Septbr. 1910. Red.